

Zoete bezitting

Maya Banks

Zoete bezitting

Maya Banks bij Boekerij:

De Ademloos-serie:

Geheim verlangen

Gevaarlijke liefde

Vurige obsessie

De Verleiding-serie:

Zoete overgave

Zoete verleiding

Zoete weelde

Zoete bezitting

1

‘Je bent gek geworden!’

Pop Malone keek dreigend naar zijn zoon Connor. ‘Let op je woorden. Ik ben nog steeds sterker dan jij.’

Connor haalde zijn hand door zijn korte haren en greep een handjevol bij zijn hoofdhuid vast in een poging ze uit zijn hoofd te trekken. Nathan Tucker had de juiste keuze gemaakt toen hij zijn hoofd kaalschoor. Dat moest Connor ook maar eens gaan overwegen.

‘Pop,’ zei Connor geërgerd, ‘we installeren beveiligingssystemen. Geavanceerde, moderne computergestuurde bewakingsapparatuur. We bieden advies. We evalueren de veiligheid voor andere mensen. We zijn verdomme geen bodyguardservice.’

Pop kreunde, sloeg zijn armen over elkaar tegen zijn borst en leunde tegen het bureau van zijn adoptie dochter. Faith keek haar vader en broer met grote ogen aan, maar zei niets. Ze werd te veel in beslag genomen door het gesprek.

‘Als je nu even twee seconden ophoudt met jammeren, zal ik je uitleggen waarom deze opdracht perfect voor je is.’

‘Ik ben benieuwd. Ik kan er maar beter voor gaan zitten.’ Connor liet zich in een van de stoelen vallen die voor Faiths bureau stonden en wachtte tot zijn vader zijn laatste idiote plannetje uitlegde. Niet dat zijn vader geen slimme man was. Hij was een van de intelligentste en sluwste mannen die Connor kende. Het was die sluwe kant waaraan hij zich op dit moment kapot ergerde. Hij wist niet precies wat en hoe, maar hij zat in de penarie. Maar hij zou er zo achter komen hoe het precies zat.

‘Phillip Armstrong is een goede vriend van mij. We kennen elkaar al erg lang. We hebben samen bij de marine gezeten. Hij is inmiddels een platenbaas met een bekende artiest onder contract bij zijn label.’

‘Welke artiest?’ vroeg Faith.

‘Lyric Jones.’

Faith fronste.

‘Waarom frons je?’ vroeg Connor. ‘Ken je die?’

‘Heb je nog nooit van haar gehoord?’ vroeg Faith.

‘Zingt ze countrymuziek?’

Faith grinnikte en schudde haar hoofd.

‘Dat zegt voldoende. Dus waarom fronste je?’

‘Ze is een beetje een...’

‘Ze is lastig,’ onderbrak Pop haar. ‘Maar je hebt wel eerder met lastige mensen gewerkt. Ze zal geen probleem voor je zijn.’

‘Waarom zou ze überhaupt mijn probleem zijn?’

‘Omdat het grootste deel van haar beveiliging is ontslagen. En de rest heeft ontslag genomen. Ze heeft alleen nog twee bodyguards, die zo nutteloos zijn als tepels bij een mannetjesvarken.’

‘En ik moet dat gaan oplossen?’

‘Phillip probeert een nieuw beveiligingsbedrijf te krijgen. Eentje dat beter is dan de vorige, want die was verdomd slecht. Zijn woorden, niet de mijne. Ze heeft nog maar één optreden en dan heeft ze een soort van vakantie, hier in Houston.’

Faith trok een wenkbrauw op. ‘Waarom zou ze in hemelsnaam haar vakantie vrijwillig in Houston doorbrengen? Ik bedoel, een rijke vrouw als zij zou naar Parijs moeten gaan. Of Italië. Of misschien naar een strandhuisje op de Caraïben.’

‘Ik zei *soort van vakantie*, omdat ze ook een show geeft op de Houston Livestock en Rodeo Show, maar ze zal hier in totaal twee weken zijn. Ze moet ook nog wat fans ontmoeten en handtekeningen uitdelen bij een van de platenzaken.’

‘O, nu begrijp ik het.’ Connor leunde naar voren in zijn stoel. ‘Ze willen een oppas. Ze willen iemand die op haar past zodat ze zich twee weken netjes gedraagt.’

Pop keek bedeesd. ‘Nou, ja en nee.’

Connor snoof verontwaardigd. ‘Waarom vraag je mij in hemelsnaam? Er zijn nog drie andere mannen op dit kantoor die dit werk prima uit kunnen voeren.’

Faith blies over haar nagels en floot zachtjes.

‘Omdat iedereen ofwel getrouwd is, of gaat trouwen. Jij bent de

enige single man die er nog is. Als ik een van de andere mannen stuur om dag en nacht bij een prachtige popster te zijn, heb ik met drie woedende vrouwen te maken. Nee dank je. Niet lullig bedoeld hoor Connor, maar met jou waag ik het erop.'

Faith glimlachte naar haar broer.

'Denk maar niet dat ik dit ga vergeten,' mompelde Connor richting Faith.

'Vlieg op zijn minst naar L.A., ga naar haar laatste show, stel jezelf voor en kijk hoe het gaat. Dat kan toch geen kwaad? Ik denk dat je het helemaal niet zo erg zult vinden als je denkt. Je brengt twee weken met haar door, om haar uit de problemen te houden en te zorgen dat ze niet in gevaar komt.'

'Is ze nu in gevaar dan?'

'Ach, het zijn de gebruikelijke problemen die beroemdheden hebben, neem ik aan. Iedereen wil wat van haar. Zonder de juiste beveiliging kan het gevaarlijk worden. Phillip regelt een lokaal bedrijf om de veiligheid te regelen, maar daarnaast wil hij iemand die hij kan vertrouwen om bij haar te blijven, tot hij een groter beveiligingsbedrijf heeft geregeld voor als ze weer op tournee gaat. Hij maakt zich zorgen, en dat doet hij niet zo snel.'

'Waarom lasten ze die Rodeo Show dan niet gewoon af en brengen ze haar twee weken onder op een geheime plaats, tot ze alles op orde hebben?'

'Dat vraag je aan mij?' vroeg Pop geïrriteerd. 'De showbusiness is gewoon niet logisch. Deze mensen denken niet met hun hersenen. Ze denken met hun bankrekening en laten zich leiden door dollartekens. Het is jouw werk om voor twee weken hun hersenen te zijn.'

Connor kreunde. 'Lastig en hersenloos. Ik kan bijna niet wachten.'

De deur van Faiths kantoor werd opengedaan en Angelina Moyana stak haar hoofd om de hoek. Toen ze de twee mannen zag, twijfelde ze. 'Stoor ik?'

Connor grinnikte en gebaarde dat ze binnen kon komen. 'Natuurlijk niet. Hoe gaat het, lieverd?'

Angelina liep op gracieuze wijze naar binnen, ondanks haar enorme buik. De meeste vrouwen zouden met zo'n buik gaan waggelen, maar zij bleef zich nog steeds soepel voortbewegen. Ze glim-

lachte naar Connor. ‘Met mij gaat het goed. Met jou?’ Ze boog voorover om hem een knuffel te geven en hij legde zijn hand op haar buik.

‘Heeft de wurm vandaag nog bewogen?’

‘Noem haar niet zo,’ zei Angelina geërgerd. ‘Haar naam is Nia.’

‘Hé Pop,’ zei ze en ze gaf de oudere man een kus op zijn wang.

‘Hé Angel. Waar is Micah? Moet hij niet aan het werk zijn? En nu we het er toch over hebben, waar is Nathan in hemelsnaam? En Gray? Zijn wij de enige mensen die aan het werk zijn?’

Connor en Faith rolden met hun ogen. Pop was zichzelf behoorlijk aan het opwinden.

‘Ik kwam Faith ophalen. Julie heeft me een zwangerschapsmassage aangeboden en Faith zou meegaan om mijn hand vasthouden.’

‘Eerder om zelf een massage te krijgen,’ bromde Connor. ‘Mij houden jullie niet voor de gek hoor, dames. Ik hou je hand wel vast, dan krijg ik misschien ook een massage van Julie.’

‘Zoek je eigen vrouw om de hand van vast te houden,’ gromde Micah Hudson vanuit de deuropening.

Pop keek boos op. ‘Het werd wel eens tijd dat je op kwam dagen. Is het soms kom-laat-op-je-werk-dag?’

Micah negeerde Pop en richtte al zijn aandacht op de Latina die hoogzwanger was van zijn kind. Connor vond het amusant om te zien dat Micah zo overdonderd was door een vrouw. Niet dat Micah niet van vrouwen hield, maar er was niets nonchalants of flirterigs aan zijn relatie met Angelina. De arme jongen was helemaal in haar ban. Het was bijna zielig om naar te kijken.

‘Hoe zeker is Julie ervan dat een zwangerschapsmassage goed is voor de baby?’ vroeg Micah.

Angelina liet een stilte vallen en draaide zich met één hand op haar heup om. ‘Volgens mij is het de bedoeling dat een massage goed is voor de moeder.’

‘Maar kan het de baby pijn doen?’

Angelina glimlachte. ‘Je maakt je te veel zorgen, Micah. Ga aan het werk, dan kunnen Faith en ik wat tijd doorbrengen als vrouwen onder elkaar. We gaan te laat komen en Damon verwacht dat Serena tegen de middag thuis is.’

‘En anders wat?’ mompelde Connor. Hij vroeg zich altijd al af wat

er in hemelsnaam gebeurde in Damon en Serena's huwelijk. Van alle mensen die voor Pop werkten, kende Connor Damon Roche het minst goed. Hij had begrepen dat de man een controlfreak was en dat hij Serena flink onder de duim hield.

Faith grinnikte met een ondeugende glinstering in haar ogen.

'Ik weet vrij zeker dat als ze te laat is, ze slaag krijgt.'

'Misschien moet Gray dat ook voor jou overwegen.'

'Wie zegt dat hij dat niet heeft gedaan?' plaagde ze. Ze pakte Angelina bij de arm en de twee liepen naar de deur.

Was de hele wereld om hem heen gek geworden? Hij had genoeg gehoord om te beseffen dat zijn seksleven het enige normale was in zijn vriendengroep. Hij wilde niet eens weten wat er tussen Micah en Angelina gebeurde. En Faith. God. Zijn zusje, verdomme.

Hij schudde zijn hoofd. Nee, hij wilde niet weten met wat voor verdorvenheden zijn vrienden zich bezighielden. Hij vond het prima om de saaie, zachte jongen van de groep te zijn.

Toen de meiden weg waren, richtte Connor zich tot Micah. 'Lukt het al om haar naar het altaar te krijgen?'

Micah snoof. 'Ik probeer het. Geloof me. Ik ben een vasthoudende man. Het zal niet lang meer duren.'

Pop snoof. 'Het probleem met de mannen van tegenwoordig is dat ze veel te politiek correct willen zijn. Je moet haar gewoon naar dat altaar slepen. Of neem haar mee naar Vegas, zoals Gray deed met Faith. Als je wacht tot een vrouw een besluit heeft genomen, zul je oud en impotent zijn op je huwelijksnacht.'

Connor lachte. 'Dit verklaart misschien waarom jij drie keer getrouwd bent en nu het vrijgezellenleven hebt omarmd.'

Pop wees met zijn vinger naar Connor en Micah. 'Let op mijn woorden. Ik heb gelijk. Kijk wat er gebeurde met Nathan toen hij ophield zo voorzichtig te zijn met Julie. Hij vertelde haar hoe het ging zijn en voilà. Ze leefden nog lang en gelukkig. In tegenstelling tot Micah hier, die als een geslagen puppy staat te mokken, omdat hij zijn vriendin er niet van kan overtuigen dat hij echt van haar houdt en met haar wil trouwen. Ergens daarboven is Jezus aan het huilen. Of hysterisch aan het lachen. Een van de twee.'

'Zo is het genoeg, Pop. Je weet dat ik het verpest heb met haar. Ik kan nu niet gewoon de baas spelen en haar laten doen wat ik wil.'

‘Nee, maar je zou verdomme wel met je vuist op tafel kunnen slaan en haar overtuigen van je gevoelens.’

‘Dat heb ik geprobeerd!’

‘Dan moet je beter je best doen.’

Connor zag zijn ontsnappingskans, nu Pop ergens anders mee bezig was. Hopelijk zou de platenmaatschappij al iemand anders gehoord hebben tegen de tijd dat Pop zich herinnerde wat hij van Connor wilde.

Hij was bijna de deur uit. Nog één stap en dan was hij veilig.

‘Je vliegticket ligt op je bureau,’ riep Pop. ‘Je vliegt morgenochtend. Dus ga naar huis en pak je tas in.’

Verdomme.

2

Hectische muziek galmde door het stadion en lichten flikkerden in alle kleuren van de regenboog. Connor staarde van bovenaan de tribune naar het podium beneden. Zijn oren zouden elk moment kunnen exploderen en hij voelde zich zo duizelig door de snel knipperende lasers dat hij de koele metalen reling vastgreep om zichzelf overeind te houden.

Met zijn vrije hand masseerde hij zijn nek. Hij was gespannen sinds het moment dat dit hele circus begon. Hoe kon iemand in hemelsnaam deze kakofonie op een regelmatige basis doorstaan? Dit was niet zijn soort muziek. Bestonden er mensen die dit leuk vonden? Hoe kon iemand ooit het geschreeuw verstaan, als het al goed te horen was? Nee, hij ging liever naar Montgomery Gentry of Jason Aldean, als hij zelf mocht kiezen.

Eindelijk hield het geschreeuw op. Toen Connor zijn blik weer naar het podium liet gaan, zag hij dat Lyric Jones terug het podium op liep, na haar haastige vertrek. Voor een nieuwe outfit, al wist hij niet waarom ze de moeite nam. Hij hoefde niet eens dicht bij het podium te staan om te zien dat ze bijna niets aan had.

Hij keek opzij. De platenbazen van Cosmic Records bekeken de show samen met hem. Ze hadden hem bij het vliegveld opgehaald en hem in een limo naar het stadion gereden. Het was allemaal bespottelijk en hij baalde er nog steeds van dat hij opgezadeld werd met deze opdracht.

De muziek knalde weer in zijn oren en hij keek naar het podium. Een andere schaars geklede vrouw liep op Lyric af. Hij kon de woorden 'Girl love' uit het liedje opmaken. Hij snoof. De twee vrouwen keken elkaar aan terwijl Lyric zong. Ze waren elkaars tegenpolen, wat waarschijnlijk opzettelijk was gedaan. Lyric was klein en had donker haar, als je die verschrikkelijke roze pluk niet meetelde.

De andere vrouw was lang en blond, en had borsten waarvoor ze betaald had. Hij had geen verrekijker nodig om dat te kunnen zien.

Ze kwamen dichterbij elkaar en bewogen hun lichamen op een golvende, suggestieve manier. Het publiek ging uit zijn dak toen de vrouwen zich tegen elkaar aandrukten. Lyric hield de microfoon bij haar borst en liet zich in de armen van de andere vrouw vallen. Terwijl de muziek doorging, draaide Lyric zich om en nestelde ze haar kont tegen het kruis van de blonde vrouw. De twee twerkten, terwijl het publiek goedkeurend brulde.

Waarom kon Micah deze opdracht niet aannemen? Het zou perfect bij hem passen. Toekijken hoe twee vrouwen erop losgaan? Micah zou staan te kwijlen als een hondsdolle pitbull. Angelina zou er waarschijnlijk niet blij mee zijn, maar toch. Connor wilde alleen maar een goede borrel en een handje ibuprofen.

Toen de muziek wegstierf, liet Lyric de microfoon vallen en kuste de blonde vrouw zo stevig op de lippen dat een waterkanon ze niet uit elkaar had gekregen. Hij kon dit echt niet doen. Alles aan deze vrouw werkte op zijn zenuwen, en hij had haar nog niet eens ontmoet. Dat hoefde hij ook niet. De platenbazen zouden boos zijn, en Pop zou waarschijnlijk ook niet al te blij zijn, maar als hij zo nodig de opdracht wilde hebben, moest hij het zelf maar doen, of Nathan of Micah vragen. Hun vrouwen moesten het maar accepteren. Connor zou goed voor de vrouwen zorgen terwijl Nathan en Micah weg waren.

Hij stond op het punt om zich om te draaien en weg te lopen, toen hij een zachter, melodieus deuntje door het stadion hoorde galmen. Hij hield zich stil en keek opnieuw naar het podium. Lyric stond in het midden, met één voetlicht op haar gericht. De rest van het podium was donker. Ze had haar ogen dichtgedaan en hij kreeg het vreemde idee dat ze er kwetsbaar uitzag. Toen opende ze haar mond en voor de eerste keer die avond kon hij haar stem duidelijk horen. De klanken stroomden van haar lippen als zoete honing. Hij voelde zijn huid tintelen.

Hij staarde, verwonderd door de aanblik van haar alleen. Haar prachtige, meeslepende stem vulde elk hoekje en elke scheurtje in het stadion. Hij was geraakt door het verdriet dat van haar afleek te stralen. Meer dan verdriet; pijn. Hij greep de reling en leunde naar voren. Zijn aandacht was nu volledig gericht op de zingende vrouw.

Het was geen smakeloos liedje over zelfreflectie. Het ging over verlangen naar een thuis. Hij kon de pijn in haar stem horen. Hij kon de pijn zelfs voelen. Sterker nog, hij verlangde er zelf door naar een thuis.

Op de tribunes schoten handen met aanstekers de lucht in. Vlammetjes flikkerden op het ritme van de muziek, terwijl zij doodstil stond, met haar gezicht naar boven gericht. Hij stelde zich voor dat ze de laatste woorden met gesloten ogen zong. De muziek viel weg, en eventjes viel het stadion stil. Toen werd er hard gefloten en geroepen. Lyric stapte naar voren en zwaaide naar het publiek. Ze maakte een buiging en haastte zich het podium af.

De platenbazen kwamen naast hem staan en toen Connor opzij keek, zag hij dat ze hem aanstaarden. 'Ben je klaar om onze meid te ontmoeten?' vroeg Phillip Armstrong.

Connor knikte. Hij was eventjes helemaal vergeten dat hij weg wilde. Hij zuchtte en volgde de mannen in maatpakken naar de backstage-ruimte. De beveiliging, als je het al zo kon noemen, was zeer beperkt. De gang stond vol met dramrende, schreeuwende fans. Toen een gespierde bodyguard bij de deur opkeek en hen in het oog kreeg, begon hij snel de hondsdolle massa aan de kant te duwen, zodat zij erlangs konden.

De bodyguard deed de deur open en duwde Connor naar voren, terwijl de fans probeerden mee naar binnen te komen. Hij stommelde naar binnen terwijl een hoop scheldwoorden door zijn hoofd schoten. Hij wist zich kalm te houden. Nog net. Phillip en zijn maat, Barry, streken hun pakken recht en keken Connor vragend aan. Connor perste zijn kaken op elkaar en trok zijn gezicht in de plooi. Ze gebaarden naar een minder drukke ruimte. De twee mannen namen een drankje aan van een slungelige jongen, zo te zien nog een tiener. Ze boden Connor ook een glas aan, maar hij schudde zijn hoofd. Niet dat het idee van een biertje of een glas wodka hem niet aanstond, maar als hij nu zou drinken, wist hij dat hij niet te stoppen zou zijn.

Hij keek de kamer rond en kwam tot de conclusie dat de ruimte groter was dan hij in eerste instantie dacht. Het was gewoon erg druk. Hij stak zijn handen in zijn zak en probeerde minder verveeld en ongemakkelijk over te komen dan hij was.

Een paar seconden later ging de deur open en liep Lyric naar binnen, met een grote grijns op haar gezicht. Ze had twee mannen aan haar zij. Hij ging ervan uit dat het haar bodyguards waren. Hij trok een wenkbrauw op toen een van de bodyguards intiem begon te doen terwijl ze op Connor afliepen. De man liet een hand over haar borst glijden. Ze sloeg er plagerig op en glimlachte naar de bodyguard met een blik van 'niet nu, later.' Connor schudde zijn hoofd en draaide zich om. De vrouw was ongeveer net zo opzichtig als een straathoertje.

Phillip en Barry's gezichten lichtten op toen ze Lyric zagen en ze gebaarden dat ze naar hen toe moest komen. Barry legde een hand op Connors schouder, alsof hij hem om wilde draaien. Connor verstijfde en wierp hem een ijskoude blik toe. Barry liet zijn schouder los, maar gebaarde nog eens naar de zangeres.

Connor nam de tijd om zich om te draaien. Deze vrouw was waarschijnlijk gewend dat iedereen om haar heen haar bewonderde. Daar ging hij dus mooi niet in mee. Hij keek haar aan. In haar kristalblauwe ogen zag hij dezelfde desinteresse die ook in zijn blik te lezen moest zijn. Ze keek verveeld, terwijl haar twee slaafse volgelingen haar bleven betasten.

Hij liet zijn blik over haar haar glijden. Een neonroze pluk liep van de top van haar hoofd naar de linkerzijkant en stak af tegen de rest van haar haar, dat pikzwart was.

'Leuk haar,' zei hij.

Er schitterden pretlichtjes in haar ogen. Toen keek ze naar Phillip en Barry.

Phillip stapte naar voren met een grote grijns op zijn gezicht. En waarom zou hij niet grijnzen naar de vrouw die waarschijnlijk miljoenen voor hem verdiende?

'Lyric, ik wil je voorstellen aan Connor Malone. Hij is hier van het beveiligingsbedrijf Malone and Sons Security. We spreken met hem over je aankomende stop in Houston.'

Ze wierp een uitdagende blik op Connor en stak haar hand niet uit, maar dat deed hij ook niet. Uiteindelijk doorbrak ze de starrende blik om naar Phillip te kijken. 'Je weet hoe ik hierover denk. Waarom is hij hier?'

Connor moest er bijna om glimlachen. Blijkbaar was zij ook niet

gelukkig met het hele gebeuren. Ze sloeg haar armen over elkaar voor haar borst, waardoor haar kleine borsten omhoog werden geduwd. De rondingen staken net boven haar korset uit en de lichte huid glinsterde in het harde licht. Zacht. Een direct contrast met haar gedrag.

Barry fronste en stapte naar voren. ‘Lyric, we hebben dit al besproken. Malone staat hoog aangeschreven. Je hebt bij lange na niet genoeg beveiliging, en na de laatste maanden zou je toch moeten beseffen dat je meer nodig hebt.’

Ze duwde een van de bodyguards van haar af, die met zijn neus in haar nek zat. Hij leek zich niet afgewezen te voelen, maar stapte naar achteren met een luie grijns op zijn gezicht die suggereerde dat hij later wel bevredigd zou worden.

Als deze idioten verantwoordelijk waren voor haar veiligheid, dan was het geen wonder dat het platenlabel meer wilde. Ze leken zich alleen maar bezig te houden met hoe snel ze met haar naar bed konden. Ze keek hem opnieuw aan en kneep haar ogen tot spleetjes. Hij keek rustig terug. Hij weigerde de eerste te zijn die wegkeek. Het maakte hem niet uit als ze zijn afkeer in zijn blik kon zien. Hij kon het waarschijnlijk toch niet verbergen als hij dat wilde. Niemand was zo’n goede acteur.

Zijn huid begon te prikkelen. Zijn rug jeukte, maar hij ging deze staarwedstrijd niet verliezen.

‘Ik mag je niet,’ zei ze ten slotte.

Tot zijn grote afschuw, voelde hij dat hij hard werd.

Hij glimlachte. Hij wilde haar niet laten merken wat voor invloed ze op hem had. ‘Het gevoel, mevrouw Jones, is geheel wederzijds.’

Ze fronste en sloeg een arm om een van de reuzen naast haar, die direct naar beneden leunde om haar een kus op de wang te geven. De andere man kwam ook dicht bij haar staan, en ze glimlachte verlegen naar hem. Ze had net zo goed een bord kunnen dragen met de tekst ‘Ik neuk ze allebei,’ zo weinig discretie had ze.

‘Ik zou je graag uitnodigen om mee te doen, meneer Malone, maar ik krijg het gevoel dat je daar te bekrompen voor bent.’

Hij grinnikte en hoopte dat ze zijn erectie niet kon zien, want verdomme... ‘Ik ben bang dat ik wat kieskeuriger ben dan jij, als het op bedpartners aankomt.’

Ze liep rood aan en draaide zich snel om. De bodyguards liepen met haar naar de deur.

Phillip schraapte zijn keel. Connor keek opzij.

‘Lyric is... uhm, laten we zeggen, een beetje lastig?’

Connor hield zijn hand op. ‘Bespaar jezelf de moeite. Je hebt niet genoeg geld om mij dit werk te laten doen. Ik zou gestoord moeten zijn.’

Hij was verdomme al gestoord, want op het moment dat ze zei dat ze hem niet mocht, voelde hij zijn lul tot leven komen.

Het laatste wat hij wilde, was 24/7 op een arrogante popster passen die hem opwond, elke keer dat ze met hem ruziede. Dan zou hij een wandelende erectie zijn.

Lyric liep de suite in en duwde Trent van zich af toen hij haar topje probeerde uit te trekken. Hij keek verbaasd toen ze naar de minibar liep om een glas water te drinken.

Ze kon het hem niet kwalijk nemen. Ze hadden al een tijdje geen seks gehad. Een lange tijd, eigenlijk. Het was nuttig dat ze in het openbaar zo aan haar hingen, dat voedde de pers, maar seks had grotendeels zijn aantrekkingskracht op haar verloren.

R.J. liep op haar af en legde een arm op haar schouders. ‘Is er iets, Lyric?’

Ze schudde hem van zich af. Ze kon niet uitleggen waarom ze het plotseling niet kon uitstaan om aangeraakt te worden.

‘Ik heb gewoon geen zin.’

Trent grinnikte. ‘Maar lieverd, je hebt altijd zin.’

‘Vanavond niet,’ zei ze op scherpe toon. ‘Ik wil gewoon... alleen zijn. Oké?’

De twee mannen keken elkaar geschrokken aan, alsof ze gek was geworden. En misschien was ze dat ook. Alleen zijn? Wat dacht ze wel niet? Ze was nooit alleen. Nooit. Het enige wat ze erger vond dan alleen zijn, was met maar één ander zijn. Ze vond beide opties verschrikkelijk en zorgde altijd dat er mensen om haar heen waren, zelfs als ze sliep.

Maar vannacht? Ja, ze wilde alleen zijn. Connor Malones afkeurende blik had haar van streek gemaakt. Meer dan ze ooit hardop zou toegeven. Mensen keken haar regelmatig afkeurend aan. Daar putte ze juist kracht uit. Het boeide haar geen reet wat mensen van haar dachten en ze had het haar missie gemaakt om mensen met haar gedrag uit te dagen. Dus waarom kon deze minachtende eikel haar dan zo van slag brengen?

Ze schudde met haar hoofd om zijn grijns uit haar gedachten te krijgen. Hij had haar een ongemakkelijk gevoel gegeven. Alsof hij direct door haar buitenkant heen keek, naar al haar geheimen en angsten. Het was alsof hij haar naakt en kwetsbaar had gezien, en helemaal niet onder de indruk was, maar goed, waarom zou hij dat dan ook zijn?

‘Lyric, gaat het wel?’ Ze kon horen dat R.J. zich zorgen maakte, maar op dit moment maakte haar dat niet uit. Ze had de mentale energie niet om hem gerust te stellen. Ze wuifde haar bodyguards weg en draaide zich om. Het was een duidelijk teken dat ze de kamer moesten verlaten, en ze zouden gek zijn als ze het negeerden. Ze wilden misschien bij haar zijn, maar ze boden alleen seks. Ze waren geen vrienden, of vertrouwelingen. Die had ze niet.

Toen ze de deur open en dicht had horen gaan, draaide ze zich om, om de suite te bekijken. Van paniek kneep haar keel samen en ze ademde diep in en uit. Zweet prikkelde op haar voorhoofd. Ze voelde zich misselijk worden. Ze keek rond, naar de eenzaamheid die zich als een dichte mist om haar verzamelde. Het sijpelde haar huid binnen en klemde zich om haar botten vast tot ze verstijfde.

Ze sloeg haar armen over elkaar en wreef met haar vingers over haar bovenarmen om het koude gevoel van binnenuit te verminderen. Connor Malone had in haar ziel gekeken. Hij had voorbij het masker van arrogantie gekeken en haar afkeurend aangestaard. Ze had zich naakt gevoeld in zijn bijzijn en dat maakte haar boos. Hij was helemaal niet belangrijk voor haar. Gewoon een of andere man die haar platenlabel ingehuurd had om op haar te passen. Rot toch op. Ze wilden iemand die haar in toom kon houden, en die koude klootzak zou het waarschijnlijk fantastisch vinden om dat te doen. Over haar lijk. Ze hield zich wanhopig vast aan haar woede. Het alternatief was angst.

Er werd op de deur geklopt en ze rende ernaartoe om hem open te doen. Ze trok de deur open en zag Phillip en Barry in hun gladde maatpakken staan. Ze was zo opgelucht om hen te zien.

‘Lyric, storen we je?’ vroeg Phillip.

Ze schudde met haar hoofd en deed de deur verder open. ‘Kom binnen. Kan ik iets te drinken voor jullie inschenken?’

Ze liepen naar binnen en keken verbaasd de kamer rond. Omdat ze alleen was, besefte ze. Phillip deed zijn dure jas uit en legde hem over de rug van de bank. ‘We moeten praten, Lyric.’

Lyrics haren gingen overeind staan van zijn toon, en ze keek hem met een strijdlustige blik in haar ogen aan. ‘Jullie kunnen praten. Ik hoef niet te luisteren.’

Barry hield niet van confrontatie en zijn blik liet merken dat hij hier niet wilde zijn. Nou, zij vond het hier ook niet zo prettig op dit moment.

‘Je hebt Connor Malone nodig...’

‘Ik heb helemaal niemand nodig,’ zei ze op ijzige toon.

‘Je hebt hem nodig,’ zei Phillip streng. ‘Ik heb de dingen te verlaten gaan. Je pleegt contractbreuk en dat heb ik toegelaten. Maar nu niet meer. Connor Malone heeft me zojuist zo ongeveer gezegd op te rotten, en is teruggekeerd naar Houston. Je moet erheen gaan en er alles aan doen om hem over te halen.’

Haar mond viel open. ‘Pardon?’

‘Je hebt me wel gehoord. Ik geef je geen keus, Lyric. Je moet dit doen of je kunt het vergeten bij ons, en geloof me, hoe bekend je ook bent, geen enkel ander platenlabel gaat je nog willen, met alle problemen die je veroorzaakt.’

Ze kneep haar ogen tot spleetjes. ‘Ik accepteer geen dreigementen, Phillip.’

Zijn blik werd iets zachter, maar bleef vastberaden. ‘De dingen kunnen niet zo verdergaan, Lyric. Je hebt geluk gehad, maar vroeg of laat, raakt je geluk op. We hebben Connor Malone nodig, zodat we meer tijd hebben om je permanente beveiliging te regelen. Hij is ook niet gelukkig met deze afspraak. Ik heb al naar zijn baas gebeld. Die gaat hem proberen over te halen. Ik wil dat je naar Houston gaat om zijn verhaal kracht bij te zetten. En je moet vriendelijk zijn. Beleefd. Je moet er alles aan doen om hem de opdracht te laten aan-

nemen. En dan,' zei hij terwijl hij naar haar wees, 'moet je je gedragen.'

Ze klemde haar tanden op elkaar tot ze pijn deden. Toen opende ze haar mond om ertegenin te gaan, maar Phillip schudde eenmaal snel met zijn hoofd, en ze bleef stil.

'Stil nu. Je vliegt dit weekend naar Houston. Dan hebben jullie allebei een paar dagen om af te koelen.'

Hij knipte met zijn vingers naar Barry en de twee liepen de kamer uit. Ze deden de deur met een klap dicht. Ze liet zich op de bank vallen als een leeggelopen ballon.

Nervuus haalde ze haar vingers door haar korte haar. Connor Malone was een arrogante eikel. Maar erger dan dat, hij maakte haar bang. En dat maakte haar boos. Hij was zo zelfvoldaan, en verdomd aantrekkelijk. Ze fronste. Aantrekkelijk? Ja, dat was hij. Ze vond het niet leuk om toe te geven, maar hij was precies het soort man waar ze zich toe aangetrokken voelde. Lang, sterk, stil. Ze viel meestal niet voor de aardige jongens met een militaire uitstraling, maar bij hem stond het goed. Verdomd goed.

Hij had van die doordringende ogen, die veel te veel zagen. Ze hadden door haar bescherming heen gekeken in een moordend tempo. Misschien was hij een superheld. Ze lachte. Misschien hoorde hij wel *haar* superheld te zijn.

Ja, ze had hem mee kunnen nemen naar haar kamer, ware het niet dat ze elkaar vanaf het eerste ogenblik haatten. Maar dat was geen directe emotie geweest bij haar. Haar afkeer was enkel zelfverdediging. Niet meer dan een ik-haat-hem-omdat-hij-mij-haat-reactie.

En nu wilde Phillip dat ze naar Houston vloog en op haar knieën ging? Jezus. Ze ging nooit op haar knieën. Voor niemand. De gedachte alleen al verstikte haar. Waarom had ze Connor Malone nodig? Ze had verdomme niemand nodig en dat vond ze prima. Connor kon naar de maan lopen met zijn arrogante kop.

Ze leunde verder achterover op de bank en legde haar voeten op de koffietafel. Ze had Trent en R.J. niet weg moeten sturen. Ze zouden nu hete, zweterige seks kunnen hebben, waardoor ze weer even alles kon vergeten. Maar in plaats daarvan was ze woedend, want als ze haar contract wilde houden, moest ze beleefd gaan doen tegen

een jochie zonder gevoel voor humor. Ze kwam even in de verleiding om Trent en R.J. terug te roepen. Ze zouden blij zijn om bij haar in bed te kruipen en dan zou ze zich niet zo verschrikkelijk alleen voelen. Maar hoe hard ze het ook probeerde, ze kreeg die afkeurende blik van Connor Malone maar niet uit haar geheugen gewist. En ze werd pissig van het besef dat die blik haar blijkbaar raakte.

3

Connor liep het kantoor binnen met een opkomende hoofdpijn. Zijn vlucht uit L.A. was vertraagd. Hij had zes uur in Dallas doorgebracht en had het al bijna opgegeven en een auto gehuurd om vijf uur lang naar Houston te rijden. Gelukkig ging zijn vlucht toen alsnog. Toen hij landde, had hij zes voicemailberichten. Drie daarvan waren van Pop, en de andere drie waren van Micah, die het leuk vond om hem te plagen over zijn ontmoetingen met de popdiva. Klootzak.

‘Ha, je bent er weer,’ riep Faith vanuit haar kantoor toen hij langsliep.

Hij glimlachte en stak zijn hoofd door het deurgat. ‘Ja, ik ben er weer. Eindelijk. Wat zie jij er goed uit.’

‘Ik hoorde dat het niet zo goed ging,’ zei ze, en keek hem sympathiek aan.

‘Laat me raden,’ zei Connor, terwijl hij neerplofte in een stoel voor Faiths bureau, ‘Micah heeft je alles verteld over mijn martelingen.’

Er glinsterden pretlichtjes in haar groene ogen terwijl ze haar lachbui probeerde te onderdrukken. ‘Nou, uhm, ja. Ik ben bang van wel.’

‘Eikel,’ mompelde Connor.

‘Was het zo erg dan?’ vroeg ze.

Connor zuchtte. Hij hield veel van zijn zus, en hij had geen zin om een uur lang tegen haar uit te vallen. Daarom negeerde hij haar vraag. ‘Waar zijn Gray en Nathan?’

Ze accepteerde dat hij het gesprek over een andere boeg gooide, maar haar ogen glinsterden nog speculatief, alsof ze wist dat ze het later wel zou horen. Ja, het was een lieve meid, maar ze kon ook behoorlijk vals zijn.

‘Ze zijn weg, voor een opdracht. Pop zal zo terug zijn, en om eerlijk te zijn, heb ik geen idee waar Micah is.’

‘Verdomme.’

‘Probeer je Pop te vermijden?’ vroeg ze glimlachend.

‘Ach, dat is zinloos. Die oude gek zou me gewoon thuis opzoeken.’

Nu lachte Faith wel. ‘Ja, dat klopt. Hij heeft de hele tijd lopen mompelen over ongehoorzaamheid en koppige werknemers, vanaf het moment dat de platenbazen hem belden en vertelden dat je weg was gegaan.’

Connor keek zuchtend omhoog. ‘Als hij de opdracht zo graag wil, dan stuurt hij Micah maar. Die zou die meid fantastisch vinden.’

‘En jij niet.’

‘Ze is... ze is... ik heb er geen woorden voor.’

‘Wow, Connor Malone staat met een mond vol tanden! En dat door een vrouw. Ik dacht niet dat ik dat ooit zou meemaken.’

Hij keek haar aan. ‘Het is niet wat je denkt. Ze is...’ Hij kon zijn zin niet eens afmaken. Faith barstte in lachen uit. Haar lange blonde haar schudde over haar schouders. Ze veegde de tranen uit haar ooghoeken, maar bleef lachen.

Zuchtend keek Connor naar boven. Zou een plotselinge bliksem-schicht te veel gevraagd zijn?

‘Daar ben je.’

Connors gezicht vertrok toen hij Pops rasperige stem hoorde. ‘Hier ben ik,’ mompelde hij, maar hij nam niet de moeite zich om te draaien in zijn stoel.

Pop liep rustig het kantoor binnen en glimlachte naar Faith. ‘Je echtgenoot vroeg me je te zeggen dat hij wat later is en dat je niet op hem hoeft te wachten.’

Ze liep rood aan en glimlachte flauwtjes. ‘Dan ga ik er maar van door.’

‘Verrader,’ mompelde Connor naar haar.

Ze knipoogde, pakte haar tas en liep de deur uit.

Pop richtte zijn blik nu op hem. ‘Connor.’

Connor hief zijn hand op. ‘Ik wil het niet horen, Pop.’

‘Nou, je gaat het wel horen.’ Pop leunde tegen Faiths bureau

en sloeg zijn armen over elkaar. ‘Het interesseert me niet wat er gebeurd is in L.A. Deze opdracht was een vriendendienst. Ik heb hem gezegd dat we het zouden doen, en de rest kan ik niet vragen. Jij moet het doen.’

Connor klemde zijn tanden op elkaar. ‘Alleen maar omdat de rest zo stom was om helemaal overdonderd te raken van een vrouw, krijg ik ineens alle kutopdrachten.’

Pop snoof verontwaardigd. ‘Stel je niet zo aan. Je gedraagt je net zo slecht als die popster waar je niet op wilt passen.’

Connor keek verontwaardigd, maar Pop hief zijn hand op. ‘Doe het voor mij.’

Connor kreunde.

‘Ze vliegt hier vrijdag heen. Je gaat vrijdagavond met haar dineren en dan komt ze zaterdagochtend hier op kantoor om met jou en mij te praten.’

‘Waarom ga ik met haar dineren?’

‘Jullie tweetjes hebben duidelijk een slechte start gehad en moeten het goed zien te maken als we willen dat dit gaat werken.’

‘Verdomme, Pop. Ga jij met haar uit eten. Ik zal er zaterdag zijn, maar ik heb geen zin om vijf minuten met haar alleen te zijn, laat staan een heel diner!’

Pop staaarde hem lang aan. ‘Weiger je de opdracht?’

Connor vloekte. ‘Nee, ik weiger de opdracht niet, verdomme. Je hebt het persoonlijk gemaakt en je weet dondersgoed dat ik dan geen nee ga zeggen. Maar ik hoef het niet leuk te vinden.’

Pop grinnikte. De oude klootzak. ‘Phillip Armstrong zal alle relevante informatie e-mailen, en ons ook vertellen wat hij van ons verlangt. Morgenmiddag wil ik dat je meeluistert met de conference call met Barry Kennedy en hem. Dan zullen we een plan opzetten, zodat jij vrijdag kan bespreken wat er gedaan moet worden tijdens haar verblijf in Houston. Ik heb een gedetailleerd dossier op je bureau gelegd. Dat zal je een goed idee geven van wat deze opdracht inhoudt.’

‘Goed.’

Pop rechte zijn rug en liep de deur uit. Connor stond op en draaide zich ook om. In de deuropening stond Pop even stil en richtte zich tot Connor. ‘Denk er zo over. Je loopt al een tijdje te zeuren dat je een vakantie wil. Nu krijg je twee hele weken.’

‘Rot toch op,’ mompelde Connor.

Connor zat in Cattleman’s aan de bar en dronk een koud biertje terwijl hij wachtte tot Lyric Jones zou komen opdagen. Hij keek opnieuw op zijn horloge. Ze was al vijftien minuten te laat. Pop was er niet blij mee dat hij geen stijlvoller plekje had uitgekozen, maar tot nu toe leek Lyric nou ook niet bepaald het toppunt van goede smaak te hebben, en als hij een avond met haar door moest brengen, deed hij dat liever ergens waar hij zich op zijn gemak voelde.

Gisteren had hij het grootste deel van de dag de aantekeningen doorgelezen die Pop voor hem had verzameld. Micah was nog even langsgelkomen om met een grote grijs op zijn gezicht een roddelblad onder Connors neus te steken. Hij begreep niet hoe één vrouw zo veel problemen kon veroorzaken en zo veel persaandacht kon krijgen. Toen hij in de supermarkt liep om een sixpack bier te halen, zag hij dat elk tijdschrift wel een verhaal over haar recente capriolen of publiciteitsstunts op de cover had staan. Het leek erop dat alles van deze vrouw publiek bekend was, en erger nog, ze leek dat prima te vinden. Maar waar hij zich nog het meest aan ergerde, was dat hij haar niet kon uitvogelen. En hij hield niet van puzzels. Hij kon mensen altijd goed doorgronden. Maar zij veranderde als een kameleon van kleur, en hij geloofde niet dat hij haar door deze ontmoeting beter zou begrijpen.

Hij sloeg het laatste beetje bier achterover en schoof de lege fles over de bar. Toen hij opzij keek, zag hij dat ze binnenkwam. Tot zijn verbazing had ze haar bodyguards niet bij zich. Niet bepaald slim. Ze was gekleed in een strakke spijkerbroek en een gewoon wit t-shirt. Ze had geen roze meer in haar haar en er zat geen make-up op haar gezicht. Ze zag er opmerkelijk gewoon en mooi uit. Hemeltjelief.

Ze had haar handen in de zakken van haar spijkerbroek en keek behoedzaam om zich heen. Ze voelde zich duidelijk niet op haar gemak. Ze keek onzeker en opnieuw kreeg Connor het gevoel dat ze kwetsbaar was. Hij was duidelijk gek aan het worden. Uiteindelijk viel haar blik op hem en hij hief zijn hand op bij wijze van begroeting. Ze keek naar zijn hand en de arrogante blik kwam weer terug op haar gezicht. Ze kneep haar lippen op elkaar en liep naar hem toe, gooide haar tas over de barkruk en ging naast hem zitten.

‘Leuke plek,’ zei ze sarcastisch.

‘Vind ik wel.’ Hij gebaarde naar de barman. ‘Iets te drinken?’ vroeg hij haar terwijl de barman naar hen toe liep.

‘Alleen wat water.’

‘Een biertje en een glas water,’ bestelde Connor.

Ze leunde voorover en legde haar ellebogen op het gehavende hout van de bar. Hij rook een vleugje van haar parfum. Tot zijn verbazing rook het mild en zoet. Hij had iets sterks en overweldigends verwacht, zoals ze zelf was.

‘Nou,’ zei ze. ‘Hier zijn we dan.’

Connor knikte.

Ze zuchtte en draaide naar hem toe. ‘Laten we eerlijk zijn. Ik mag jou niet. Jij mag mij niet. We willen hier allebei liever niet zijn en jij wilt net zo min op mij passen, als ik een oppas wil.’

Hij kon het niet helpen te grinniken.

‘Je gaat het niet ontkennen?’ zei ze droogjes.

Hij schudde zijn hoofd. ‘Nee. Waarom zou ik?’

Ze zuchtte opnieuw. ‘Ik neem aan dat je net zo weinig keus hebt als ik.’

‘Inderdaad.’

‘Je bent een man van weinig woorden, of niet soms?’

Hij haalde zijn schouders op. ‘Je hebt alles al gezegd.’

‘Nou, het is duidelijk dat jij en ik geen beste vrienden gaan worden. Dus waarom blijven we hier niet eventjes zitten, dan kan jij nog een paar biertjes drinken en dan kunnen we daarna weggaan en doen alsof we ons netjes gedragen hebben.’

Connor glimlachte en al erkende hij dit niet graag, de gedachte om nog wat extra tijd met haar door te brengen, was zo slecht nog niet.

‘Ik kan me best een paar minuten gedragen,’ gaf hij toe.

Ze snoof. ‘Zolang we elkaar negeren, bedoel je.’

Zijn glimlach werd breder. Hij keek haar weer aan. ‘Je ziet er... anders uit, vandaag.’

Ze keek hem beschuldigend aan. ‘Als je denkt dat dat roze haar en die schreeuwerige kleding alleen maar onderdeel zijn van de show en dat ik daaronder een heel lief, saai meisje ben, moet ik je teleurstellen. Dit heb ik gewoon aangedaan omdat ik niet in de problemen wilde komen in deze mannenbar.’

Connor was gefascineerd door haar boze gezicht. Ze zag er bijna schattig uit. Toen schudde hij zijn hoofd. Deze vrouw had net zo veel persoonlijkheid als een pitbull, en een pitbull was waarschijnlijk vriendelijker.

‘Ik ben wie ik ben.’

‘Wie probeer je te overtuigen? Mij, of jezelf?’

Woede trok over haar gezicht en ze kneep haar ogen samen. Hij vond het leuk om haar boos te maken. Ze hapte zo gemakkelijk.

‘Leg me gewoon uit wat je voor mij moet doen, zodat we dit snel achter ons kunnen laten,’ mompelde ze.

Connor bekeek haar eventjes, haar stijve houding, haar duidelijke ongemak. Ze had niet alleen moeten komen, vooral niet gezien de details die hij van Phillip had gekregen.

‘Heb je veel problemen gehad?’ vroeg hij brutaal.

Ze keek op. Haar blauwe ogen schitterden van verbaasdheid. Toen haalde ze haar schouders op. ‘Je hebt met Phillip en Barry gesproken, neem ik aan.’

‘Zij weten niet hoe het is. Zo nu en dan een bezoekje of een belletje vanuit hun kantoor telt niet. Niet voor mij. Als ik verantwoordelijk word voor je veiligheid, wil ik precies weten wat er aan de hand is.’

Het leek even alsof haar masker wegviel, en hij zag vermoeide lijnen rond haar ogen.

‘Het is niet zo slecht als ze doen voorkomen. Veel ervan is mijn eigen schuld. Ik wilde mezelf nooit te veel omringen met beveiliging, omdat ik dan ontoegankelijk werd voor het publiek. Maar nu...’

‘Is het te veel geworden.’

‘Het is vermoeiend. Ik heb een aantal bedreigingen ontvangen.’

‘En Phillip wil strengere beveiliging, je minder toegankelijk maken.’

Lyric knikte.

‘Dus, vertel eens. Hoe zwaar gaat deze opdracht worden?’

Haar lippen krulden lichtjes op. ‘Ik ga niet tegen je liegen. Ik ben eraan gewend dat dingen op mijn manier gebeuren.’

‘We hoeven elkaar niet aardig te vinden, maar om je goed te kunnen beschermen, moet je wel naar mij luisteren. En al mijn aanwijzingen opvolgen.’

Ze gromde. ‘Blijf gewoon zo veel mogelijk bij mij uit de buurt.’
‘Afgesproken.’

Ze keek hem van opzij aan. ‘Ik denk dat ik het wel leuk vind dat je mijn voeten niet gaat kussen.’

‘Het zijn niet je voeten die ik wil kussen.’

Die opmerking verbaasde hen beide. Lieve hemel, had hij dat zojuist gezegd? Ze knipperde even met haar ogen en leunde wat verder van hem af. Ze zette weer een arrogante, zelfverzekerde blik op, maar heel eventjes had Connor iets anders gezien, dat hem aansprak. Verlangen.

Met een onnozel lachje leunde ze naar voren en plaatste haar lippen op de zijne. Een warm gevoelde gierde door zijn lichaam. Ze likte over zijn lippen alsof ze hem uitdaagde om zijn mond open te doen, maar voor hij dat kon doen, trok ze zich weg en liet ze zich van de barkruk glijden.

‘Dan zie ik je morgen wel.’ Ze zwaaide naar hem terwijl ze snel de bar uit liep.

Zin in nog meer Maya Banks?

Dan is de *Ademloos*-trilogie wat voor jou. De drie delen (*Geheim verlangen*/*Gevaarlijke liefde*/*Vurige obsessie*) gaan over drie beste vrienden die op geheel eigen wijze de harten van vrouwen veroveren.

